

Hodnocení diplomové práce

Název: *Syndrom vyhoření a pracovník NZDM*

Autor: *Zuzana Tomanová*

Autorka se v předložené práci pokusila identifikovat rizika syndromu vyhoření u pracovníků nízkoprahových zařízení pro děti a mládež. Práce vychází jak z psychologické literatury (problematika syndromu vyhoření) a z aktuálních dostupných, z velké části elektronických pramenů o nízkoprahových zařízení pro děti a mládež (NZDM), tak i z vlastního výzkumného šetření. Ve svém šetření si nejprve pomocí dotazníků potvrdila hypotézu o poměrně velké fluktuaci zaměstnanců NZDM a poté se pomocí kvalitativního výzkumu (obsahový rozbor rozhovorů) identifikovala profesní rizika a problémy těchto pracovníků. Cíl se jí podařilo splnit, a to na poměrně vysoké úrovni.

Diplomová práce má pět kapitol. První dvě kapitoly jsou věnované charakteristice NZDM a jejich pracovníků, třetí kapitola se zabývá syndromem vyhoření, ve čtvrté kapitole autorka reflektuje problematiku syndromu vyhoření u pracovníků NZDM a v páté kapitole shrnuje výsledky svého výzkumného šetření.

Předložená práce je psána vytříbeným jazykem. Po stránce formální najdeme jednu opakující se chybu: nesprávný způsob uvádění druhotných citací, jako např. na s. 22: Srov. STRONG, S. R. Counseling: An interpersonal influence process. In MATOUŠEK, O.Aj. *Metody a řízení sociální práce*. Uvádění takto zpracovaných druhotných citací mimoto vyvolává dojem více pramenů, než z nichž autorka skutečně čerpala. V seznamu literatury najdeme kromě článků v časopisech a elektronických pramenů celkem 30 monografií, při bližším pohledu ovšem přijdeme na to, že se jedná pouze o 16 knih a 3 diplomové práce. 11 uvedených pramenů jsou prameny druhotné, které autorka zřejmě neměla v ruce.

V práci se rovněž vyskytují některé překlepy (např. na s. 24, 30, 31, 32 ad.) a celkem četné chyby v interpunkci (např. s. 6, 23, 37, 40 aj.).

Po stránce struktury je práce velmi dobrá, jenom s. 59-61 nezapadají dle mého soudu do tématu odst. 4.5. Po stránce obsahové skýtá práce mnoho podnětů k přemýšlení, ale i k diskusi. Je totiž patrné, že autorka neměla možnost získat kritické prameny o NZDM, protože prakticky neexistují. Výsledkem jsou místy zjednodušená diskutabilní tvrzení, jako např. kritika DDM převzatá z webových stránek Asociace Streetwork (s. 6) anebo příliš obecná charakteristika NZDM (s.11-12), v níž jakoby se nebrala v úvahu rozmanitost daná různými cílovými skupinami, o níž pak autorka referuje na s. 17. Za diskusi by stál např. zákaz „podsouvání ideologie, politické orientace, víry a jejich hodnotových systémů“ (s. 31). Bylo by zajímavé, kdyby se autorka při obhajobě vyjádřila k tomu, jak je možné se s tímto zákazem vyrovnat. Problematická je definice komunikace na s. 51, podobně jako tvrzení na s. 55, že „to, kolik člověk ke své spokojenosti potřebuje, není příliš ovlivnitelné vůlí“. Vzhledem k tomu, že jde většinou o názory převzaté z pramenů, nepokládám jejich uvedení za chybu, ale předpokládám, že autorka s nimi dokáže kriticky nakládat, což by měla doložit při obhajobě.

Přes uvedené nedostatky doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení známkou **výborně**, a to především vzhledem k originálnímu přínosu práce a k velmi dobrému použití metody kvalitativního výzkumu.

Regensburg, 7. 8. 2007

doc. Michal Kaplánek
vedoucí práce